

[Indenrigsministeren]

Det følger af akt 145 af 26. februar 1982 og efterfølgende fast praksis, at der ydes tilskud til indvandrerforeninger, der opfylder følgende betingelser:

- foreningen er demokratisk opbygget, jf. foreningens vedtægter,
- kontingentet pr. medlem er af en vis mindstestørrelse, i 1989 mindst 100 kr. årligt,
- foreningen har et minimum af medlemmer, i 1989 mindst 100 medlemmer,
- der er offentlig indsigt i foreningens regnskaber.

Der føres nøje kontrol med regnskaberne, idet de foreninger, der opnår tilskud, skal aflevere et af en statsautoriseret eller registreret revisor revideret regnskab til Indenrigsministeriet over tilskuddets anvendelse.

Beregningen af tilskuddet, der ydes til indvandrerforeningernes drift, tager udgangspunkt i følgende kriterier:

- foreningen kan opnå tilskud efter medlemstal. Grundtilskuddet udgør 30.000 kr. for foreninger med 100 medlemmer, og der gives et tillæg for antallet af medlemmer herudover.

Dog kan

- foreningen aldrig opnå mere i tilskud end det budgetterede underskud,
- foreningen aldrig opnå mere i tilskud end 3 × egenindtægterne,
- foreningen aldrig opnå mere i tilskud end 75 pct. af foreningens driftsudgifter.

Indenrigsministeriets beregning af tilskuddet til indvandrerforeninger tager udgangspunkt i det mindste af disse beløb, og dette beløb reduceres med et eventuelt overskud fra det foregående år, hvor foreningen fik tilskud fra Indenrigsministeriet. Da Indenrigsministeriet ikke yder tilskud til indvandrerforeningernes religiøse, kulturelle eller sportslige aktiviteter, men kun til deres indvandrerpolitiske aktiviteter, reduceres dette mindste beløb også, så det svarer til omfanget af de indvandrerpolitiske aktiviteter. Som eksempler på indvandrerpolitiske aktiviteter kan nævnes:

- arrangementer af debatter/møder om indvandrerne situation og/eller indvandrerne rettigheder og muligheder i Danmark,
- varetagelse af foreningsmedlemmernes interesser over for danske myndigheder,
- udarbejdelse af informationsmateriale om/til indvandrere m.v.

Indvandrerforeningerne informeres normalt om ansøgningsfristen for indsendelse af ansøgningskemaer til Indenrigsministeriet i indvandrerbladet Samspil.

Spm. nr. S 845

Til *udenrigsministeren* (12/5 89) af:

Glistrup (FP):

»Hvad har FN's højkommissariat for flygtninge meddelt i det sidste halve års tid om repatriering af tamiler til deres land?«

Begrundelse

Den 11. april 1989 spurgte jeg udenrigsministeren:

»Hvad har Sri Lankas ambassadør meddelt i det sidste halve års tid om repatriering af tamiler til hans land?« (Spørgsmål nr. S 748).

Min begrundelse var:

»Berlingske Tidende oplyste på side 9 den 9. april 1989, at rapporten fra Ceylonambassadøren M. G. Wijayasiri går ud på:

»Situationen er blevet mere stabil, men lige nu er der 39.000 flygtninge fra Indien, som først skal genplaceres ordentligt.«

Hvis dette er rigtigt, må det da være oplagt, at Indien, der selv har en tamilstat med et trecifret millionantal af indbyggere, må holde sig tilbage og lade det gældsudpinte Danmark på den anden side af jordkloden få lov til først at hjemsende sine tamiler. Så langt er regeringen forhåbentlig enig i Fremskridtspartiets »Eksportér-Asiater-Politik«.

Ministerens svar var ganske kort:

»Sri Lankas ambassadør i Danmark har ikke meddelt Udenrigsministeriet oplysninger om repatriering af tamiler til Sri Lanka.« (Folketingstidende spalte 9370).

Det af det offentlige udgivne blad Samspil oplyser på side 12 i nr. 3 for 1989:

»I begyndelsen af april meddelte FN's højkommissariat for flygtninge de danske myndigheder, at man nu på ny tager fat på genbosættelsen af flygtninge, først og fremmest fra Indien, men man gør sig også parat til at tage imod tamiler, som ønsker at vende tilbage fra Vesteuropa.«

Hvis det er rigtigt, er ministerens svar på spm. nr. S 748 materielt vildledende. Denne vildledning synes at have været af særlig grovhed, når den ses på baggrund af, at ministeren